

Besluit

Ons kenmerk: ACM/DE/2014/204581
Zaaknummer: 13.0887.53

BESLUIT

Besluit van de Autoriteit Consument en Markt als bedoeld in artikel 5a, derde lid, van de Elektriciteitswet 1998.

Besluit

1 Inleiding en leeswijzer

1. Met dit besluit geeft de Autoriteit Consument en Markt (hierna: ACM) uitvoering aan artikel 5a, derde lid, van de Elektriciteitswet 1998 (hierna: E-wet). Op grond hiervan kan ACM bindende aanwijzingen geven in verband met de naleving van het bepaalde bij of krachtens de Elektriciteitswet 1998 (hierna: E-wet).
2. Op 19 juli 2013 heeft ACM het door de Vereniging Particuliere Windturbine Exploitanten (hierna: Pawex) ingediende verzoek ontvangen om een bindende aanwijzing in de zin van artikel 5a, derde lid, van de E-wet op te leggen aan Liander N.V. (hierna: Liander) wegens het niet naleven van het bepaalde in artikel 86g, eerste lid, van de E-wet.
3. De indeling van dit besluit is als volgt. Hoofdstuk 2 van dit besluit bevat een overzicht van het procesverloop. Hoofdstuk 3 beschrijft het wettelijk kader. Hoofdstuk 4 beschrijft het feitencomplex en andere relevante omstandigheden, zoals die bij ACM bekend zijn. Hoofdstuk 5 bevat een inhoudelijke beoordeling van het handhavingsverzoek. Hoofdstuk 6 bevat het dictum van dit besluit.
4. ACM heeft één bijlage toegevoegd aan het besluit. Deze bijlage is onderdeel van onderhavig besluit. Bijlage 1 bevat een reactie op de ontvangen zienswijzen op het ontwerpbesluit.

Besluit

2 Procedure van totstandkoming van dit besluit

5. In dit hoofdstuk beschrijft ACM de procedurele stappen die zij heeft gezet in het kader van dit handhavingsverzoek en de informatie met betrekking tot de relevante feiten en omstandigheden die zij op deze wijze heeft verkregen.
6. Op 19 juli 2013 heeft Pawex bij ACM een handhavingsverzoek jegens Liander ingediend met betrekking tot het niet naleven van het bepaalde in artikel 86g van de E-wet.¹
7. Bij brief van 29 november 2013² heeft ACM het handhavingsverzoek voor reactie voorgelegd en tevens enkele aanvullende vragen gesteld aan Liander. Liander heeft hierop gereageerd bij brief van 20 december 2013, ontvangen op 24 december 2013.³
8. Bij brief van 29 november 2013⁴ heeft ACM aanvullende vragen gesteld aan Pawex in het kader van het handhavingsverzoek. Pawex heeft hierop bij brief van 2 januari 2014, ontvangen op 3 januari 2014,⁵ gereageerd.
9. Bij brief van 24 juni 2014 heeft ACM het ontwerpbesluit voor een periode van twee weken voor reactie aan de betrokken partijen voorgelegd.⁶ ACM heeft op 9 juli 2014 een zienswijze van Pawex ontvangen.⁷ Op 14 juli 2014 heeft Liander per brief⁸ aangegeven geen aanleiding te zien om een zienswijze in te dienen op het ontwerpbesluit. In bijlage 1 bij dit besluit heeft ACM haar reactie op de ingebrachte zienswijzen gegeven. Indien een zienswijze heeft geleid tot een wijziging van het besluit ten opzichte van het ontwerpbesluit, dan heeft ACM dat duidelijk in het besluit aangegeven.

¹ Brief met kenmerk ACM/DE/2013/101532.

² Brief met kenmerk ACM/DE/2013/205930.

³ Brief met kenmerk LE/JZ/CK/20130357, kenmerk ACM: ACM/DE/2013/103429.

⁴ Brief met kenmerk ACM/DE/2013/206019.

⁵ Brief met kenmerk ACM/DE/2014/100005.

⁶ Brieven met kenmerken ACM/DE/2014/2014203633 en ACM/DE/2014/2014203634.

⁷ Brief met kenmerk ACM/DE/2014/102018.

⁸ Brief met kenmerk LE/JZ/CK/20140255/010, kenmerk ACM: ACM/DE/2014/102066.

Besluit

3 Wettelijk kader

10. In dit hoofdstuk beschrijft ACM de bepalingen die gezamenlijk het wettelijk kader vormen voor dit besluit.
11. Artikel 5a, derde lid, van de E-wet luidt:
“De Autoriteit Consument en Markt kan bindende aanwijzingen geven in verband met de naleving van het bepaalde bij of krachtens deze wet, verordening 714/2009, verordening 713/2009 en verordening 1227/2011. Van de beschikking wordt mededeling gedaan in de Staatscourant.”
12. Artikel 86g van de E-wet luidt:
 1. *Iedere producent en gebruiker van elektriciteit heeft daadwerkelijke keuzevrijheid van leverancier.*
 2. *Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing op eenieder die voornemens is elektriciteit te produceren of te gebruiken en die verzoekt om een aansluiting op een net.”*
13. Artikel 1.1.4 van de Informatiecode elektriciteit en gas (hierna: Informatiecode) luidt:
“Tenzij anders vermeld, worden de in deze regeling beschreven processen toegepast per aansluiting en, voor zover van toepassing, voor elektriciteit en gas afzonderlijk.”
14. Artikel 2.1.1 van de Informatiecode luidt:
“De netbeheerder identificeert de aansluitingen en geplande aansluitingen op het eigen net door aan elke aansluiting of geplande aansluiting één unieke EAN-code toe te kennen. De netbeheerder deelt de aangeslotene desgevraagd mee welke EAN-code aan diens aansluiting is toegekend.”
15. Artikel 2.1.2 van de Informatiecode luidt:
“De netbeheerders hebben gezamenlijk een centraal register, hierna te noemen het centraal aansluitingenregister, waarin elke netbeheerder zijn register, bedoeld in 2.1.3, beheert.”
16. Artikel 2.1.3 van de Informatiecode luidt:
“De netbeheerder beheert voor het eigen net een register, hierna te noemen het aansluitingenregister, waarin per aansluiting of geplande aansluiting geïdentificeerd door de EAN-code van de aansluiting, bedoeld in 2.1.1, voor zover beschikbaar voor geplande aansluitingen, de volgende gegevens zijn vastgelegd:
 - a. *de naam van de aangeslotene met wie de aansluit- en transportovereenkomst is gesloten;*
 - b. *de EAN-code van de aansluiting;**[...]*

Besluit

f. de identificatie van de actuele leverancier behorende bij de desbetreffende aansluiting (bedrijfs-EAN-code);

[...]

j. een kenmerk dat de leveringsrichting op de aansluiting weergeeft;

k. in geval van een elektriciteitsaansluiting, waarachter zich een of meer productie-installaties bevinden: de aard van die productie-installaties aangeduid met het brandstoftype;”

Besluit

4 Relevante feiten en omstandigheden

17. In dit hoofdstuk geeft ACM een samenvatting van de bij haar bekende feiten en omstandigheden met betrekking tot het handhavingsverzoek. Deze feiten en omstandigheden zijn ontleend aan het handhavingsverzoek en aanvullende informatie die door Pawex en Liander is verstrekt. Op basis van deze informatie stelt ACM de volgende feiten en omstandigheden vast.
18. Pawex is een belangenvereniging voor exploitanten van windturbines. Drie leden van Pawex (hierna: de Pawex-leden) zijn aangesloten op het regionale elektriciteitsnet van Liander. Via deze aansluiting voeden zij elektriciteit in op het elektriciteitsnet en onttrekken zij elektriciteit aan het elektriciteitsnet in verband met de besturingssystemen van de windturbines. Om zo doelmatig mogelijk te opereren hebben deze Pawex-leden er voor gekozen om twee afzonderlijke contracten te sluiten met verschillende leveranciers ten behoeve van de levering respectievelijk invoeding van elektriciteit. Liander faciliteerde dit proces door een aparte EAN-code⁹ voor levering en een aparte EAN-code voor teruglevering toe te kennen aan de aansluiting, aldus Pawex.
19. Pawex stelt vast dat het per 1 augustus 2013 niet meer mogelijk is om een afzonderlijke EAN-code voor teruglevering te krijgen. Volgens Pawex brengt deze wijziging met zich mee dat het niet meer mogelijk is om verschillende leveranciers ten behoeve van de levering respectievelijk invoeding van elektriciteit te contracteren. Pawex heeft Liander verzocht om tijdig de nodige maatregelen en voorzieningen te treffen, zodat de Pawex-leden verschillende leveranciers kunnen blijven contracteren. Pawex heeft Liander er hierbij op geattendeerd dat zij inbreuk maakt op het recht van keuzevrijheid van leveranciers voor producenten, zoals dat is vastgelegd in artikel 86g, eerste lid, van de E-wet.
20. Liander merkt in reactie hierop het volgende op. Liander stelt dat het toekennen van twee EAN-codes oorspronkelijk was bedoeld om meterstanden voor invoeding te communiceren, omdat deze meterstanden niet in hetzelfde geautomatiseerde bericht voor meterstanden van levering konden worden verwerkt. Liander was één van de weinige netbeheerders in Nederland die dit op deze wijze deed.¹⁰ Volgens Liander was de tweede EAN-code derhalve niet bedoeld om op één aansluiting twee verschillende leveranciers te registreren, maar is deze daarvoor ten onrechte wel gebruikt.

⁹ EAN staat voor "Europees Artikel Nummer".

¹⁰ Volgens Liander hebben DELTA Netwerkbedrijf B.V. en Rendo Netbeheer B.V. dezelfde systematiek gehanteerd. De andere netbeheerders hebben handmatige oplossingen gezocht.

Besluit

21. Sinds 1 augustus 2013 geeft Liander nog slechts één EAN-code per aansluiting af. Als gevolg van de wijziging die Liander heeft doorgevoerd, beschikken ruim 200 grootverbruikers die zijn aangesloten op het elektriciteitsnet van Liander, waaronder de drie Pawex-leden, niet meer over twee EAN-codes voor één aansluiting. Liander stelt dat dit voortvloeit uit de Informatiecode. Liander verwijst hierbij naar artikel 1.1.4 en artikel 2.1.1 tot en met 2.1.3 van de Informatiecode. Op grond hiervan wordt iedere aansluiting gekenmerkt door slechts één unieke EAN-code, aldus Liander. Liander merkt bovendien op dat de netbeheerders hun processen per 1 augustus 2013 hebben geüniformeerd in verband met de invoering van het nieuwe marktmodel voor kleinverbruikers. Om administratieve problemen en risico's die het gebruik van twee EAN-codes door Liander met zich meebrengt te voorkomen, kan Liander daarom geen tweede EAN-code meer toekennen ondanks dat dit technisch nog wel steeds mogelijk is voor Liander.
22. Liander stelt zich op het standpunt dat het de Pawex-leden vrij staat meerdere leveranciers te contracteren en zij hierover zelf met alle betrokkenen afspraken kunnen maken. Om dit mogelijk te maken hebben de Pawex-leden, net als andere afnemers, het recht op toegang tot het openbare systeem. Volgens Liander, staat het een afnemer echter niet vrij om extra eisen te stellen aan de manier waarop hij toegang krijgt tot het systeem.¹¹ Liander leidt hieruit af dat een afnemer geen nadere eisen mag stellen aan zijn aansluiting en eveneens niet kan eisen dat hij meerdere leveranciers voor die aansluiting moet kunnen kiezen.
23. In het verlengde hiervan merkt Liander op dat Pawex geen beroep kan doen op artikel 86g , eerste lid, van de E-wet. Volgens Liander is deze bepaling slechts van toepassing op directe lijnen. Zij verwijst hierbij naar de parlementaire toelichting waaruit dit zou blijken. Liander stelt zich derhalve op het standpunt dat artikel 86g, eerste lid, van de E-wet niet tot doel heeft om Liander te verplichten meerdere leveranciers per aansluiting te faciliteren. Liander merkt hierbij op dat als ACM tot het oordeel komt dat netbeheerders op grond van artikel 86g, eerste lid, van de E-wet verplicht zijn vrije leverancierskeuze voor levering en invoeding te faciliteren, dit sectorbreed moet worden geregeld. Liander suggereert in dit verband dat ACM de betrokken partijen zou moeten opdragen hiertoe een codewijzigingsvoorstel in de zin van artikel 54 van de E-wet voor te bereiden. Liander geeft aan bereid te zijn om hieraan mee te werken.

¹¹ Liander verwijst hierbij naar rechtsoverwegingen 33, 46 en 49 van het arrest van 9 oktober 2008 van het Europese Hof van Justitie in de zaak Sabatauskas (C-239/07).

Besluit

5 Beoordeling van het handhavingsverzoek

24. Het handhavingsverzoek ziet, zoals reeds eerder is vermeld, op de mogelijkheid voor de Pawex-leden om verschillende elektriciteitsleveranciers te contracteren op dezelfde aansluiting. De mogelijkheid om als afnemer zelf een elektriciteitsleverancier te kiezen wordt in het wettelijk stelsel gegarandeerd door te bepalen dat voor elk elektriciteitsnet een netbeheerder dient te zijn aangewezen¹² in combinatie met de verplichting voor deze netbeheerders om op verzoek van aangeslotenen elektriciteit te transporteren tegen gereguleerde tarieven.¹³ Daarnaast bepaalt artikel 86g, eerste lid, van de E-wet uitdrukkelijk dat elke producent of gebruiker recht heeft op vrije leverancierskeuze.
25. Liander heeft betoogd dat artikel 86g, eerste lid, van de E-wet slechts van toepassing is op producenten en gebruikers die zijn aangesloten op een directe lijn. Liander heeft in zoverre gelijk dat uit de parlementaire geschiedenis van dit wetsartikel blijkt dat deze bepaling is toegevoegd *in het kader* van de directe lijn.¹⁴ Echter, de parlementaire geschiedenis laat tevens zien dat de wetgever deze wettelijke bepaling ook van toepassing acht op andere elektriciteitsnetten. ACM wijst in dit verband onder andere op de volgende passage uit de parlementaire toelichting (onderstreping is aangebracht door ACM):

“Op grond van de Elektriciteitsrichtlijn heeft iedere producent en elektriciteitsverbruiker een gewaarborgd recht op toegang tot het net en een daarmee onlosmakelijk verbonden recht op keuzevrijheid van leverancier. Bij de uitleg van dit recht dient te worden aangesloten bij artikel 37, lid 1, onderdeel k Elektriciteitsrichtlijn, waarin is opgenomen dat restrictieve handelspraktijken die de keuzevrijheid van leverancier belemmeren niet zijn toegestaan. Door het recht op daadwerkelijke keuzevrijheid van leverancier uitdrukkelijk vast te leggen in artikel 86g Elektriciteitswet 1998 wordt bereikt dat in alle gevallen wordt gewaarborgd dat alle producenten en elektriciteitsverbruikers, dus ook personen en bedrijven aangesloten op een directe lijn, daadwerkelijk gebruik kunnen maken van hun recht op toegang tot openbare netten en gesloten distributiesystemen en de daarmee samenhangende elektriciteitsmarkt. Met deze aanvulling wordt invulling gegeven aan artikel 34, lid 3 Elektriciteitsrichtlijn (2009/72/EG). Aangezien het recht op keuzevrijheid van leverancier een recht is dat op grond van de Elektriciteitsrichtlijn (2009/72/EG) toekomt aan alle producenten en elektriciteitsverbruikers en niet slechts aan personen en bedrijven aangesloten op directe lijnen is dit fundamentele recht opgenomen in artikel 86g Elektriciteitswet 1998 dat van toepassing is op alle producenten en elektriciteitsverbruikers ongeacht of zij zijn aangesloten op een openbaar net, gesloten distributiesysteem of directe lijn.”¹⁵

¹² Ingevolge artikel 10, negende lid, van de E-wet.

¹³ Ingevolge artikel 24, eerste lid, van de E-wet.

¹⁴ Tweede Kamer, vergaderjaar 2011-2012, 32 814, nr. 11 en 18.

¹⁵ Tweede Kamer, vergaderjaar 2011-2012, 32 814, nr. 18, p. 5-6.

Besluit

26. ACM stelt, gelet op het voorgaande, vast dat een afnemer op een elektriciteitsnet een beroep kan doen op het recht om zelf een leverancier te kiezen, zoals dat is vastgelegd in artikel 86g, eerste lid, van de E-wet. Dat artikel verplicht de netbeheerders echter niet meerdere leveranciers op één aansluiting te faciliteren, zoals Pawex stelt. In de parlementaire toelichting wordt weliswaar aangegeven dat een afnemer meerdere leveranciers moet kunnen contracteren, maar ook hieruit blijkt niet dat dit op dezelfde aansluiting mogelijk moet zijn noch dat de netbeheerder dit moet faciliteren door middel van afgifte van twee EAN-codes. Het artikel stelt slechts dat een afnemer zelf een leverancier mag kiezen. ACM merkt op dat dit in lijn is met het gestelde in de artikelen 1.1.4, 2.1.1, 2.1.2, 2.1.3, onderdeel f, van de Informatiecode. Uit het samenstel van deze artikelen volgt immers dat er per aansluiting één EAN-code is en dat er per aansluiting slechts één leverancier wordt geregistreerd.
27. Kortom, ACM komt tot het oordeel dat afnemers weliswaar recht hebben op vrije leverancierskeuze, maar dat een netbeheerder niet wettelijk verplicht is om meerdere leveranciers op één aansluiting te faciliteren. ACM wijst derhalve het handhavingsverzoek van Pawex af.
28. ACM merkt hierbij het volgende op. ACM ziet steeds meer decentale invoedingsinitiatieven in de markt ontstaan. ACM constateert dat afnemers daarbij meer flexibiliteit in hun leveringscontracten wensen, zoals het kunnen contracteren van verschillende leveranciers voor levering en invoeding. Tot het najaar van 2013 faciliteerden diverse netbeheerders, waaronder Liander, deze flexibiliteit. Met de wijziging van de Informatiecode en daarmee samenhangende codes als gevolg van de invoering van het nieuwe marktmodel hebben de netbeheerders deze flexibiliteit onmogelijk gemaakt. ACM acht dit een ongewenste ontwikkeling, die niet past bij de huidige marktsituatie en de duurzaamheidsdoelstellingen. Daarom acht ACM het wenselijk dat een netbeheerder meerdere leveranciers op één aansluiting gaat faciliteren. Hiermee komen netbeheerders tegemoet aan een belangrijke wens van de markt.¹⁶ ACM deelt het standpunt van Liander dat dit sectorbreed moet worden geregeld. ACM zal daarom contact opnemen met de gezamenlijke netbeheerders respectievelijk Vereniging Nederlandse EnergieData Uitwisseling (hierna: NEDU) met het verzoek om een wijzigingsvoorstel in te dienen voor de relevante codes en hun processen zodanig aan te passen dat het mogelijk is om meerdere leveranciers op één aansluiting te kunnen contracteren.

¹⁶ ACM merkt op dat deze wens recent ook is geuit door een voormalig topman van Alliander, Energieia 31 maart 2014, "Corton wenst bij vertrek uit energiesector meerdere leveranciers op een aansluiting", www.energieia.nl.

Besluit

6 Dictum

29. De Autoriteit Consument en Markt stelt vast dat artikel 86g, eerste lid, van de Elektriciteitswet 1998 Liander N.V. niet verplicht meerdere leveranciers op één aansluiting te faciliteren. Gelet hierop wijst de Autoriteit Consument en Markt het verzoek om een bindende aanwijzing op te leggen ingevolge artikel 5a, derde lid, van de Elektriciteitswet 1998 van de Vereniging Particuliere Windturbine Exploitanten jegens Liander N.V. af.
30. Van dit besluit wordt mededeling gedaan in de Staatscourant. Voorts publiceert de Autoriteit Consument en Markt dit besluit op de internetpagina van de Autoriteit Consument en Markt.

Den Haag,

Datum: 14 augustus 2014

Autoriteit Consument en Markt
namens deze,

w.g.
drs. D.I. Bos
Directeur Energie

Tegen dit besluit kan degene wiens belang rechtstreeks bij dit besluit is betrokken, binnen zes weken na de dag van bekendmaking van dit besluit een gemotiveerd bezwaarschrift indienen bij de Autoriteit Consument en Markt, ter attentie van de Directie Juridische Zaken, Postbus 16326, 2500 BH, DEN HAAG. In dit bezwaarschrift kan een belanghebbende op basis van artikel 7:1a, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht de Autoriteit Consument en Markt verzoeken in te stemmen met rechtstreeks beroep bij de bestuursrechter.

Besluit

Bijlage 1 – Reactie op ontvangen zienswijzen

1. ACM heeft een reactie ontvangen van Pawex op het ontwerpbesluit. ACM heeft de ingebrachte zienswijzen hieronder samengevat. De zienswijzen zijn voorzien van een reactie van ACM. Ook geeft ACM aan of deze heeft geleid tot een wijziging van het ontwerpbesluit. Indien dit het geval is, geeft ACM kort aan wat de wijziging inhoudt.

Zienswijze “restrictieve handelspraktijk”

2. Pawex stelt zich in haar zienswijze uitdrukkelijk op het standpunt dat de handelswijze van Liander kwalificeert als een overtreding van artikel 86g van de E-wet. Pawex onderbouwt dit als volgt.
3. Volgens Pawex bepaalt artikel 86g van de E-wet dat iedere producent en gebruiker van elektriciteit daadwerkelijke keuzevrijheid van leverancier heeft. Met de term ‘daadwerkelijke’ keuzevrijheid van leverancier heeft de wetgever tot uitdrukking gebracht dat er geen feitelijke belemmeringen mogen bestaan die het gegarandeerde recht op keuzevrijheid niet of slechts met onevenredige inspanningen kan worden uitgeoefend, aldus Pawex. Pawex merkt hierbij op dat in de wetsgeschiedenis wordt benadrukt dat restrictieve handelspraktijken uitdrukkelijk zijn verboden en dat uit de wetsgeschiedenis blijkt dat een producent (of gebruiker) in de gelegenheid moet zijn meerdere leveranciers te contracteren. Tot slot stelt Pawex dat het enkele feit dat in de codes is opgenomen dat er per aansluiting slechts één leverancier kan worden geregistreerd geen afbreuk kan doen aan de regeling in de formele wet, zoals het geval is bij artikel 86g van de E-wet.
4. ACM heeft reeds in hoofdstuk 5 van het ontwerpbesluit toegelicht dat een producent (of gebruiker) recht heeft op vrije leverancierskeuze. Dit volgt, zoals Pawex zelf ook stelt, uit artikel 86g, eerste lid, van de E-wet. ACM onderschrijft hierbij het standpunt van Pawex dat uit deze bepaling volgt dat er geen feitelijke belemmeringen mogen bestaan van dit recht op keuzevrijheid en dat een producent (of gebruiker) meerdere leveranciers moet kunnen contracteren. ACM stelt echter vast dat noch uit de wetstekst noch uit de wetsgeschiedenis blijkt dat een producent (of gebruiker) dit recht op één aansluiting moet kunnen uitvoeren. Gelet hierop stelt ACM vast dat afnemers weliswaar recht hebben op vrije leverancierskeuze, maar dat een netbeheerder niet wettelijk verplicht is om de keuze voor meerdere leveranciers op één aansluiting te faciliteren. Gezien het vorenstaande zijn de codebepalingen waarnaar Pawex verwijst dus niet in strijd met artikel 86g van de E-wet.
5. Deze zienswijze heeft niet geleid tot een wijziging van het ontwerpbesluit.

Besluit

Zienswijze “wijziging codes”

6. Pawex merkt op dat zij het van groot belang acht dat de mogelijkheid om meerdere leveranciers op een aansluiting te contracteren daadwerkelijk en op een zo kort mogelijke termijn wordt gerealiseerd. Zij verzoekt ACM om in onderhavig besluit expliciet vast te leggen dat de relevante codes binnen een aanvaardbare termijn worden aangepast.
7. ACM stelt vast dat Pawex instemt met een wijziging van de relevante codes zodat het mogelijk wordt om meerdere leveranciers op een aansluiting te kunnen contracteren. ACM deelt het standpunt van Pawex dat de wijziging binnen een redelijke termijn moet worden doorgevoerd. ACM merkt hierbij op dat zij standaard de procedure bedoeld in afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) van toepassing verklaart op de voorbereiding van een codewijzigingsbesluit. Deze procedure bestaat uit zeven stappen. De eerste stap is dat Netbeheer Nederland en NEDU overleggen met brancheorganisaties, zoals Pawex, over de voorgenomen wijziging alvorens deze bij ACM in te dienen (tweede stap). In de derde stap beoordeelt ACM of het ingediende voorstel voldoet aan de wettelijke eisen. In deze fase kan ACM besluiten om aanvullende informatie op te vragen of – als het voorstel in strijd is met de wettelijke eisen – opdracht geven om het voorstel te wijzigen. De vierde stap is dat ACM een ontwerpbesluit dat gebaseerd is op het (gewijzigde) codewijzigingsvoorstel ter inzage legt voor een periode van zes weken. Gedurende deze periode hebben belanghebbenden de gelegenheid om hun reactie op het ontwerpbesluit te geven. ACM neemt vervolgens een formeel besluit waarin zij de wijziging van de codes vaststelt, met inachtneming van de ingediende reacties (zesde stap). Tot slot is de laatste stap in het proces dat belanghebbenden in beroep kunnen gaan tegen dit besluit bij de College van Beroep voor het bedrijfsleven.
8. Deze zienswijze heeft niet geleid tot een wijziging van het ontwerpbesluit.